1

Невже заснула.
Душу солов'ю довіривши свою,
Верба плакуча?

2

Засохла гілка —
Крука притулок.
Осінній вечір.

3

Метелик також
Прилетів поїсти
Салату з квітів білих хризантем.

4

Старий ставок.
Пірнуло жабеня —
Вода сплеснула.

5

Під деревом
Вишнева заметіль
Мій суп і рибу цвітом засипає.

6

Осіння паморозь!
Рукою доторкнешся,
І на долоні сльози палахтять.

7

Сто краєвидів за коротку мить
У запалі
Намалювали хмари.

8

Камелією1? Сливою?
Цікаво, чим у минулому
Був цей старий держак?

9

Хто за осіннім вітром мандрував,
Спав просто неба,

Той збагнути може мої пісні!

10

Горобчику, мій друже,
Не чіпай малого гедзика,
Що бавиться на квітці!

11

Вода замерзла,
Розколовши глечик.
І тріск раптовий розбудив мене.

12

Бананові деревця мотлошить
Осінній вітер.
Дощ в цебрі хлюпоче.

13

Як легко я живу на цьому світі!
Усе багатство —
Глечик з гарбуза.

14

Кружальцями
Чи на чотири частки
Цю першу диню різати мені?

1 Камелія — вічнозелене дерево або кущ.

15

Град несподіваний
Розлючено лупцює
Мій кипарисовий крислатий капелюх.

16

Чим пригоститися?
З харчів у моїй хатці —
Хіба що ці комарики малі.

17

Прокинься, друже!
Запали вогонь!
Я хочу диво показати — грудку снігу!

18

Осіння перша мряка!
Навіть мавпа,
Здається мріє про дощовичок.
19
Прощається весна!
Пташки голосять,
У риб — німотні сльози на очах.
20
Упав у бухту
Сиротливий крик —
Зозулі голос.
21
Жорстокість долі!
Воїна шолом
Став конику маленькому притулком.
22
Підмівши двір,
Збирався вийти з храму, —
Аж знову листя з білої верби!
23
Яке блаженство!
Снігу аромат
З Південної долини долинає.
24
Ну що, малята!
Утікаймо разом
Від градопаду буйного цього!
25
Мінливість долі!
Паростком бамбука
Стає колись людина врешті-решт.
26
Серпанок весняний.
Сливовий цвіт і місяць —
Завершений пейзаж!

27
Навіть ворона,
Що обридла всім.
Красунею здається сніжним ранком!
28
Біліють
Вимиті до блиску цибулини.
Осінній холод!
29
У ранішній росі.
Та ще й в грязюці,
Якою свіжою здається диня ця!
30
Що ближче осінь,
То тісніше в хатці
Зближаються і душі і серця.
31
Збирався на базар,
Та передумав.
На ясний місяць краще подивлюсь!
32
Аби опертися,
За колосок хапаюсь, —
Розлуки розпач!
33
За пасмом гір,
Неначе з хмари дощ, —
Засніжена вершина Фудзіями!1
34
Дорога ця —
Така пуста, безлюдна!
Осінні сутінки.
Переклад І. Бондаренка